

Sygn. akt. III RC 175/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014r

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Barczyk

Protokolant: Małgorzata Bułat-Draheim

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014r. w Kłodzku

z powództwa B. B.

przeciwko małoletniej M. i A. B. reprezentowanym przez M. K.

o obniżenie alimentów

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód B. B. wniósł o obniżenie renty alimentacyjnej zasądzonej od niego na rzecz małoletniej M. B.

w kwocie po 550 zł. miesięcznie i na rzecz małoletniego A. B. w kwocie po 450 zł. miesięcznie, łącznie po 1.000 zł. miesięcznie do kwoty po

do kwoty po 250 zł. miesięcznie na każdego z małoletnich pozwanych, łącznie po 500 zł. miesięcznie. Uzasadniając swoje żądanie podniósł, że ostatni wyrok zasądający alimenty na rzecz małoletnich dzieci został wydany bez jego obecności, bowiem z przyczyn od niego niezależnych nie mógł stawić się na rozprawę. Podał nadto, że uwagi na zaległości w płaceniu składek ZUS i obniżenie dochodów związane z powstaniem konkurencji musiał po 23 latach zlikwidować prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą w zakresie pomocy drogowej i obecnie jest bezrobotny bez prawa do zasiłku.

Ustawowa przedstawicielka w/w małoletnich M. K. wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że powód winien poczuwać się do łożenia alimentów na dzieci w dotychczasowej wysokości. Podała, że w okresie pożycia z powodem osiągał on zarobki sięgające kwoty po 10.000 zł. miesięcznie, a zatem jego możliwości majątkowe i zarobkowe są znaczne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia

27 kwietnia 2012 r. wydanym w sprawie III RC 182/12 zasądzono od powoda rentę alimentacyjną na rzecz małoletniej M. B. w kwocie po

550 zł. miesięcznie i na rzecz małoletniego A. B. w kwocie po 450 zł. miesięcznie, łącznie po 1.000 zł. miesięcznie. W tym czasie małoletnia M. B. ur. (...) liczyła 7 lat , zaś małoletni A. B. ur. (...) liczył 2 lata. Ustawowa przedstawicielka małoletnich M. K. będąca z zawodu technikiem ekonomistą była bezrobotna bez prawa do zasiłku. Powód prowadził działalność gospodarczą w zakresie pomocy drogowej i posiadał kilka specjalistycznych pojazdów potrzebnych do prowadzenia tej działalności.

Dowód : akta Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. III RC 182/12

Powód ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kierowcą – mechanikiem. Przez okres 23 lat - od 1 marca 1989 r. do 2 lipca 2012 r. prowadził działalność gospodarczą w zakresie pomocy drogowej. W roku poprzedzającym wyrejestrowanie działalności – 2011 r. - osiągnął według zeznania podatkowego dochód netto w kwocie 776,00 zł.

- 2 -

W trakcie prowadzenia działalności został ukarany przez Inspekcję Transportu Drogowego karą pieniężną w kwocie 25.000 zł. za brak w pojeździe, którym kierował tarcz tachografu. Kilka lat temu został skazany wyrokiem sądowym za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym i został pozbawiony prawa jazdy. Z tego powodu nie może obecnie podjąć pracy jako kierowca. W dniu 10 lipca 2012 r. zarejestrował się jako bezrobotny w PUP w K.. Nie pobierał zasiłku dla bezrobotnych. W dniu 25 kwietnia 2013 r. utracił status osoby bezrobotnej na okres 120 dni, gdyż nie stawiał się w wyznaczonym terminie w PUP i nie powiadomił o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa. W dniu 22 sierpnia 2013 r. mógł się ponownie zarejestrować jako bezrobotny, jednakże uczynił to dopiero w dniu 4 grudnia 2013 r. Od tego czasu ponownie jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. PUP w K. od 1 stycznia 2013 r. do 31 stycznia 2014 r. dysponował licznymi ofertami pracy dla osób w zawodzie kierowca – mechanik np. jako kierowca samochodu dostawczego w (...) w K. za wynagrodzeniem 3.000 – 4.000 zł. miesięcznie brutto, kierowca samochodu ciężarowego w (...) w Ś. za wynagrodzeniem 2.500 zł. miesięcznie brutto, kierowca samochodu dostawczego w (...) w K. za wynagrodzeniem 1.800 - 2.500 zł. miesięcznie brutto, kierowca ciągnika siodłowego w GACH – POL w J. za wynagrodzeniem 3.500 – 4.000 zł. miesięcznie brutto. Powód pracuje dorywczo naprawiając znajomym samochody i w niektórych miesiącach zarabkuje w ten sposób 400 zł. Nie jest żonaty. Żyje w konkubinacie i pozostaje na utrzymaniu swojej konkubiny, która zarabia około 1.200 zł. miesięcznie. Mieszka u swojej matki, lecz nie prowadzi z nią wspólnego gospodarstwa domowego, ani też nie partycypuje w żadnych opłatach związanych z utrzymaniem mieszkania. Prócz małoletnich pozwanych nie ma innych osób na utrzymaniu. Ma dwoje pełnoletnich dzieci z poprzedniego związku, pozostających na własnym utrzymaniu. Był właścicielem mieszkania własnościowego, które sprzedał za kwotę 62.000 zł.

Za uzyskaną ze sprzedaży mieszkania kwotę pokrył karę na rzecz Inspekcji Transportu Drogowego, jak też liczne zadłużenia. Wobec powoda prowadzona jest egzekucja komornicza należności wynikającej z nieopłaconych składek ZUS w kwocie 7.419,34 zł.

Dowód :

- zeznania powoda,
- wpis Centralnej Ewidencji Informacyjnej o Działalności Gospodarczej

/ k – 5 /,

- pismo Urzędu Skarbowego w K. z dnia 15.01.2014 r. / k – 45 /,
- zaświadczenia PUP w K. z dnia 15.02.2013 r. / k – 3 – 4 /,
- decyzji PUP w K. z dnia 8.05.2013 r. / k – 18 / i z dnia 4.12.2013 r.

/ k – 33 /

- 3 -

- pismo PUP w K. z dnia 10.02.2014 r. wraz z załącznikami

/ k – 49 – 55 /,

- zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat i zawiadomienie o wszczęciu egzekucji wobec powoda / k – 16 – 17 /.

Pozwana nadal jest bezrobotna bez prawa do zasiłku. W okresie od 3 czerwca 2013 r. do 2 grudnia 2013 r. była na stażu i pobierała z tego tytułu stypendium w kwocie po około 640 zł. miesięcznie. Pobiera z (...) zasiłki rodzinne na dzieci wraz ze świadczeniami należnymi z tytułu samotnego wychowywania dzieci w łącznej kwocie po 539 zł. miesięcznie. Z innych form pomocy społecznej nie korzysta. Nie jest zamężna, ani nie żyje z nikim w konkubinacie. Mieszka z dziećmi w mieszkaniu własnościowym odziedziczonym po rodzicach. Nikt inny nie zajmuje tego mieszkania. Wysokość opłat - eksploatacyjnej, tytułem funduszu remontowego i zużycia wody wynosi łącznie po 600 zł. miesięcznie. Opłata za gaz i ogrzewanie c.o. wliczone są do opłaty eksploatacyjnej. Opłata za energię elektryczną wynosi 85 zł. miesięcznie. Małoletnia M. liczy obecnie 9 lat i uczęszcza do

III -ciej klasy szkoły podstawowej. Nie korzysta z obiadów w stołówce szkolnej. Małoletni A. liczy obecnie 4 lata i uczęszcza do przedszkola za odpłatnością 420 zł. miesięcznie. Dzieci są zdrowe. Prócz małoletnich pozwanych powódka ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko z poprzedniego związku – syna w wieku 16 lat, który uczęszcza do II – giej klasy gimnazjum i nie korzysta z obiadów w stołówce szkolnej. Dziecko to jest zdrowe. Jego ojcostwo jest nieustalone i pozwana nie pobiera na jego rzecz alimentów. Pozwana ma przyznane świadczenia z funduszu alimentacyjnego

na rzecz małoletnich pozwanych, bowiem egzekucja świadczeń alimentacyjnych należnych do powoda okazała się bezskuteczna.

Dowód :

1. zeznania pozwanej,
2. decyzja PUP w K. z dnia 7.12.2013 r. / k – 41 /,
3. zaświadczenie o wysokości stypendium stażowego pozwanej z dnia 19.12.2013 r. / k – 38 /,
4. decyzja Burmistrza Miasta K. z dnia 14.10.2013 r. / k – 39 /,
5. decyzja Burmistrza Miasta K. z dnia 11.09.2013 r. / k – 40 /.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art 135§ 1 krip zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

- 4 -

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego przez ustawowe określenie „ możliwości zarobkowe i majątkowe ” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane przez zobowiązanego, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego obejmują więc także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie. Zwłaszcza w wypadku prowadzenia przez zobowiązanego działalności gospodarczej może być zasadne ustalenie nie tylko tego, jakie dochody ów zobowiązany rzeczywiście uzyskuje, ale nadto tego, jakie dochody może i powinien on uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych.

Czyniąc ustalenia co do możliwości zarobkowych takiego zobowiązanego należy uwzględnić zasady gospodarki wolnorynkowej. Stanowisko takie zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 r.

Na mocy art. 138 krip w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub zwiększenie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo zwiększyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Obniżenie alimentów uzasadnia zmniejszenie się potrzeb uprawnionego lub pogorszenie sytuacji materialnej i majątkowej zobowiązanego.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca obniżenie renty alimentacyjnej należnej od powoda małoletnim M. i A. B.. Przede wszystkim zauważyć wypada, że powód zrezygnował z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, którą prowadził z powodzeniem przez okres 23 lat. Nie sposób jednak przyjąć, iż uczynił to z przyczyn zasługujących na usprawiedliwienie. Jak wskazywał sam powód, głównym motywem podjęcia przez niego takiej decyzji było ukaranie go przez Inspekcję Transportu Drogowego karą pieniężną w kwocie 25.000 zł. za brak tarcz tachografu i znacznego zadłużenia z tytułu składek na rzecz ZUS.

- 5 -

Niewątpliwie należy zasadnie przyjąć, iż powód winien prowadzić działalność gospodarczą przestrzegając wszelkich wymaganych przepisów prawa, w tym tych nakazujących instalację tarcz tachografu. Niedbalstwo powoda w tym zakresie doprowadziło do ukarania go bardzo dotkliwą karą pieniężną. Nadto winien odprowadzać przewidziane składki ZUS i nie dopuścić do powstania znaczących zaległości z tego tytułu. Nie sposób przy tym przyjąć, iż powód z uwagi na rosnącą konkurencję uzyskiwał coraz mniejsze dochody. Jak wynika z doświadczenia życiowego, popyt na usługi z zakresu pomocy drogowej jest znaczny, a nawet ma tendencje wzrostowe wobec stałego zwiększania się liczby osób posiadających pojazdy mechaniczne. Nie może za tym przemawiać także okoliczność, że powód zadeklarował dochód netto za cały rok 2011 r. w kwocie zaledwie 776,00 zł. Okoliczność taka zdaniem Sądu może świadczyć o wyjątkowej nieudolności powoda w prowadzeniu działalności lub też o tym, że nie wykazał on swoich rzeczywistych dochodów. Dodać przy tym należy, iż z zeznań pozwanej wynika, że w trakcie pożycia stron (strony zerwały pożycie w 2011 r.) powód osiągał rzeczywiste dochody w granicach do 10.000 zł. miesięcznie. Konkludując powyższe należy stwierdzić, iż powód mógłby nadal prowadzić z powodzeniem działalność gospodarczą w zakresie usług pomocy drogowej i przy dołożeniu należytej staranności oraz przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki osiągać wysokie dochody – w ocenie Sądu co najmniej w granicach 5.000 – 6.000 zł. miesięcznie netto. Gdyby zresztą nawet istniały podstawy do przyjęcia, iż powód zrezygnował z prowadzenia działalności gospodarczej z przyczyn przez siebie niezawinionych i zasługujących na usprawiedliwienie, to należy zauważyć, iż PUP w K. dysponował w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 stycznia 2014 r. licznymi ofertami pracy dla osób w zawodzie kierowca – mechanik za wynagrodzeniem od 1.800 zł. do 4.000 zł. miesięcznie brutto. Z ofert tych nie mógł jednakże skorzystać, skoro orzeczono wobec niego karę zakazu prowadzenia pojazdów za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości. Tym samym powód w sposób przez siebie zawiniony doprowadził do pozbawienia się możliwości podjęcia pracy w wyuczonym zawodzie kierowcy – mechanika. Jest więc zupełnie oczywistym, że okoliczność ta nie może być brana pod uwagę jako przemawiająca za przyjęciem zmiany stosunków polegającej na pogorszeniu się sytuacji materialnej i majątkowej zobowiązanego powoda. Małoletni pozwani nie mogą bowiem w żadnym wypadku ponosić negatywnych konsekwencji niezgodnego z prawem postępowania swojego ojca. Należy też zauważyć, iż powód nie wykazywał należytej staranności i aktywności w poszukiwaniu zatrudnienia, skoro w dniu 25 kwietnia 2013 r. utracił status osoby bezrobotnej na okres 120 dni z powodu niestawiennictwa w PUP w wyznaczonym terminie. W dniu 22 sierpnia 2013 r. mógł się ponownie zarejestrować jako bezrobotny, jednakże uczynił to dopiero w dniu 4 grudnia 2013 r.

- 6 -

Reasumując powyższe należy stwierdzić, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż od czasu ustalenia alimentów w uprzedniej wysokości na rzecz małoletnich pozwanych nastąpiła zmiana stosunków, która mogłaby skutkować obniżeniem należnych im od powoda alimentów. W szczególności

nie można zasadnie przyjąć, iż nastąpiło pogorszenie się sytuacji materialnej i majątkowej zobowiązanego powoda, które byłoby wynikiem wystąpienia przyczyn zasługujących na usprawiedliwienie. Nie można także zasadnie przyjąć, iż od tego czasu nastąpiło zmniejszenie się potrzeb uprawnionych małoletnich, których koszty utrzymania są znaczne w związku z ich stałym rozwojem psychofizycznym. Nie uległa też znaczącej poprawie sytuacja materialna matki małoletnich.

Z tych względów Sąd na mocy przepisów 138 krioop oraz

art. 135 krioop orzekł jak w sentencji wyroku.